

[Kofod-Svendsen]

Hr. Svend Auken overhørte måske, at jeg sagde øget deltid for både mænd og kvinder. Det er korrekt, at den ligestilling har vi ikke fået endnu, men jeg har vitterlig ikke opgivet håbet om, at vi kan få en ligestilling på dette område. Jeg kender mange yngre mænd, som ønsker mulighed for deltid, men som ikke kan få deres ønsker opfyldt. Så dér synes jeg hr. Svend Auken er meget konservativ i sin holdning, som om den fordeling, der er nu, ikke kan ændres. Det tror jeg den kan. Det er også et spørgsmål, om vi virkelig satser på en holdningsændring.

Jeg ønsker da, at der skal være generelle aftaler, men der kan da godt være en større smidighed end nu.

(Kort bemærkning).

Dorhmann (FP):

Hvad ville konsekvensen egentlig være, hvis VS fik held til at forbyde deltidsarbejde? Hvad ville det betyde for dem – nu siger jeg: f.eks. kvinder – som i dag har tid og lyst til at yde en indsats på f.eks. 4 timer om dagen og derved medvirke til f.eks. at finansiere det hus eller den lejlighed, familien nu engang bor i? Hvad ville der ske, hvis man forbød de personer at gå ud og tage det job? Ja, der ville sandsynligvis ske det, at man ikke havde råd til at blive boende, hvor man boede, og at man skulle stoppes ind i et socialt boligelskab og have noget tilskud, fordi familien ikke havde en ordentlig indkomst, den kunne leve af. Det ville sandsynligvis også medføre, at de eventuelle børn, der måtte være i et ægteskab, i langt højere grad skulle stoppes ind i en eller anden institution. Det vil selvfølgelig give noget mere beskæftigelse til børnehavepædagoger m.fl., men generelt er det da en tosset indstilling at have, at man vil gå imod dem, der vil gøre en indsats for at tjene nogle penge til familiens økonomi. Jeg synes, det er så vanvittigt, og man skal være meget, meget snæversynet for at have den indstilling. Det ville da være en lykke, hvis der var mulighed for, at langt, langt flere fik et job på den måde, så kunne det være, vi kunne slippe for at betale alle de mærkværdige tilskud, man betaler nu om dage.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Nu sagde jeg altså ikke forbyde. Jeg sagde, at adgangen til yderligere deltidsarbejde skulle forhindres. Jeg er da godt klar over, at hvis man forbød deltidsarbejde her og nu med et snuptag, så stod man med en hær af uorganiserede kvinder, og det ønsker jeg da på ingen måde. Men jeg ønsker at forhindre, at der kommer flere deltidsstillinger ved eksempelvis at sammenlægge eksisterende deltidsstillinger, ved at sige, at der kun må være en bestemt kvota af deltidsstillinger inden for enkelte områder, på den enkelte arbejdsplads, for ellers ender vi i den situation, at der ikke er et fuldtidsarbejde at få, samtidig med at vi får besværliggjort kampen for en kortere arbejdstid for os alle. Hvis man gennemførte en nedsættelse af familiens samlede daglige arbejdstid fra f.eks. 14 timer til 12 timer, kan jeg ikke se, hvad forskel det gør, at manden i stedet for 7 timer om dagen arbejder 6 timer, og at konen også i stedet for 7 timer arbejder 6 timer. Den eneste måde, vi kan sikre en reel ligestilling på, er, at vi arbejder på de samme vilkår på arbejdsmarkedet. Ellers ender det med, at vores løn kun bliver et supplement, og at vi ikke kan klare os selv økonomisk, og det er ikke den måde, kvindefrigørelsen fremmes på.

(Kort bemærkning).

Kofod-Svendsen (KrF):

Til den sidste taler vil jeg sige, at der er den forskel, at der bliver en helt anden smidiggørelse. Efter fru Elisabeth Bruun Olesens system bliver det de fastlåste rammer, 6 timer og 6 timer. Det kunne jo ske, at 5 timer og 7 timer passede bedre ikke blot for den enkelte familie, men også for virksomheden. Det er denne smidighed, jeg ønsker.

Helle Degen (S):

Denne diskussion om deltiden kunne jeg godt tænke mig at knytte et par kommentarer til – ikke mindst på baggrund af hr. Bo Kristensens indlæg, hvor han siger, at den deltidsfrekvens, vi oplever, er udtryk for en bevidst familiepolitik. Jeg vil svare: nej, slet ikke. Det er udtryk for en meget bevidst arbejdsgiverpolitik. Det er noget helt andet.

En arbejdstidstilrettelæggelse med ca. 60 pct. af kvinderne på deltid er langtfra udtryk for et helt frit valg. Jeg kan nævne som eksempel, at der er hele faglige kategorier, hvor